

מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נִקְדָּה מִרְכֻּזִית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מִבְּטָא של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story מִקְרָא-key:
---	--

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	בבא קמא-שור שנגה ד' וה'
מג.	◇							!			רבה:	בגרושה.
מג.								!			וכן אמר רב נחמן:	בגרושה.
מג.	◇							ג			אמרי:	גרושה נמי תיפלוג בדמי ולדות
מג.	◇							!			רב פפא:	התורה זכתה דמי ולדות לבעל אפילו בא עליה בזנות מאי טעמא? אמר קרא: (שמות כ"א) כאשר ישית עליו בעל האשה.
מג.	◇							ג				ונוקמה לרבה - כגון שגבו מעות, ולר"נ - כגון שגבו קרקע
מג.	◇							ג	■	◇	דאמר רבה:	גבו קרקע - יש לו, גבו מעות - אין לו
מג.	◇							ג	■	◇	רב נחמן:	גבו מעות - יש לו, גבו קרקע - אין לו
מג.	◇							!			אמרי:	הני מילי לבני מערבא אליבא דרבנן, כי קאמרי הכא - כרבי.
מג.	◇	■									ר"ש בן לקיש:	שור שהמית את העבד שלא בכונה - פטור משלשים שקלים, שנאמר: (שמות כ"א) כסף שלשים שקלים יתן לאדוניו והשור יסקל, כל זמן שהשור בסקילה - הבעלים משלמין שלשים שקלים, אין השור בסקילה - אין הבעלים משלמין שלשים שקלים.
מג.	◇	■									רבה:	שור שהמית בן חורין שלא בכונה - פטור מכופר, שנאמר: (שמות כ"א) השור יסקל וגם בעליו יומת, אם כופר יושת עליו, כל זמן שהשור בסקילה - בעלים משלמין כופר, אין השור בסקילה - אין בעלים משלמין כופר.
מג.	◇	ג	■								איתיביה אביי:	המית שורי את פלוני או שורו של פלוני - ה"ז משלם ע"פ עצמו
מג.		ג										מאי לאו כופר
מג.	◇							!				לא, דמים.
מג.								ג				אי דמים, אימא סיפא:
מג.	◇							ג	■		[סיפא]	המית שורי את עבדו של פלוני - אינו משלם על פי עצמו
מג.								ג				ואי דמים, אמאי לא?
מג.	◇							!			אמר ליה: [רבה]	יכילנא לשנוויי לך רישא דמים, וסיפא קנס, מיהו שנויאי דחיקא לא משנינא לך, אידי ואידי דמים, מיהו בן חורין דמשלם כופר ע"פ עצמו, והיכי דמי? דאי אתו סהדי ואסהידו ביה דקטל, ולא ידעי אי תם הוה אי מועד הוה, ואמר מריה דמועד הוה, דמשלם כופר על פי עצמו, היכא דליכא עדים - משלם דמים, גבי עבד שאינו משלם קנס ע"פ עצמו, והיכי דמי? דאי אתו עדים ואסהידו ביה דקטל, ולא ידעי אי תם הוה אי מועד הוה, ואמר מריה מועד הוה, לא משתלם קנס ע"פ עצמו, היכא דליכא עדים - לא משלם דמים.
מג:	◇							ג	■		מתיב רב שמואל בר רב יצחק:	כל שחייב בבן חורין חייב בעבד, בין בכופר בין במיתה
מג:								ג				כופר בעבד מי איכא?
מג:	◇							ג				אלא לאו דמים
מג:	◇							!			איכא דאמרי: הוא מותיב לה והוא מפרק לה, איכא דאמרי: אמר ליה רבה:	הכי קתני: כל שחייב בבן חורין בכונה על פי עדים כופר - חייב בעבד קנס, וכל שחייב בבן חורין שלא בכונה ע"פ עדים דמים - חייב בעבד שלא בכונה על פי עדים דמים.
מג:	◇							ג			א"ל רבא:	אי הכי, אשו שלא בכונה ע"פ עדים נשלם דמים
מג:								ג				ומנא ליה לרבא דלא משלם?
מג:								!	■		אילימא מדתנן:	היה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו - חייב, עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו - פטור
מג:								ג			האמר ריש לקיש:	כגון שהצית בגופו של עבד, דקם ליה בדרכה מיניה
מג:	◇							!	■		ואלא מהא דתניא:	חומר באש מבבור, שהאש מועדת לאכול לה בין דבר הראוי לה בין דבר שאין ראוי לה, מה שאין כן בבור
מג:								!				ואילו שהאש משלמת שלא בכונה דמים מה שאין כן בבור לא קתני
מג:								ג				דלמא תנא ושייך
מג:	◇							!			אלא, רבא גופיה אבעויי מבעיא ליה:	אשו שלא בכונה, מי משלם דמים או לא? מי אמרין, גבי שור הוא דבכונה משלם כופר, שלא בכונה משלם דמים, אבל אשו דבכונה לא משלם כופר, שלא בכונה נמי לא משלם דמים, או דלמא כיון דגבי שורו שלא בכונה אע"ג דליכא כופר משלם דמים, גבי אשו נמי אע"ג דבכונה לא משלם כופר, שלא בכונה מיהא משלם דמים?

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר		מאן דאמר									
בבא קמא-שור שנגח ד' וה'	מימרא	וְלֹא יִדְעִינָּה, תִּיקוּ.	■							◇	מז:
כופר, מה ת"ל (שמות כ"א) אם כופר? לרבות כופר שלא בכוונה ככופר בכוונה.	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:	א"ל אביי:								◇	מז:
אלא מעתה, עבד נמי, מה ת"ל (שמות כ"א) אם עבד? לרבות עבד שלא בכוונה כעבד בכוונה.		וכי תימא הכי נמי						!			מז:
ושור שהמית את העבד שלא בכוונה - פטור משלשים שקלים	האמר ריש לקיש:	א"ל: [רב דימי]						!		◇	מז:
גברא אנברא קא רמית?	כי אתא רבין א"ר יוחנן:									◇	מז:
עבד, מה תלמוד לומר אם עבד? לרבות עבד שלא בכוונה כעבד בכוונה.	ולריש לקיש נמי נימא: מדעבד אם עבד לא דריש, כופר אם כופר נמי לא דריש	אמרי:						!		◇	מז:
לא, עבד אם עבד לא דריש, כופר אם כופר דריש.	ומאי שנא?							!		◇	מז:
עבד אם עבד לא כתיב במקום תשלומין, כופר אם כופר כתיב במקום תשלומין.	וכן בבן או בבת.	(שמות כ"א) או בן יגח או בת - יגח - לחייב על הקטנים כגדולים.								◇	מז:
והלא דין הוא: הואיל וחייב אדם באדם וחייב שור באדם, מה כשחייב אדם באדם - לא שנא בין קטנים לגדולים, אף כשחייב שור באדם - לא תחלוק בו בין קטנים לגדולים	ועוד, קל וחומר הוא: ומה אדם באדם שלא עשה בו קטנים כגדולים - חייב בו על הקטנים כגדולים, שור באדם שעשה בו קטנים כגדולים - אינו דין שחייב על הקטנים כגדולים									◇	מז: